

ΒΟΗΘΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΜΕ ΘΕΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ ΤΑ ΑμεΑ

Για το θέμα του άρθρου που αφορά το μήνα Μάρτιο αφορμή αποτέλεσε το 2^ο Εργαστήριο Δεξιοτήτων με τίτλο «Το χαμόγελο σε όλους πάει» που ολοκληρώθηκε πριν λίγες μέρες στο σχολείο μας. Οι μαθητές μας ενημερώθηκαν και ευαισθητοποιήθηκαν σχετικά με τις Αναπηρίες, όμως η αλήθεια πως και οι γονείς αποτελούμε πρότυπο για τα παιδιά μας. Οι προκλήσεις είναι καθημερινές και μία από αυτές μπορεί να είναι σε μία βόλτα με το παιδί μας να αντικρίσουμε ένα Άτομο με Αναπηρίες (ΑμεΑ) και στο παιδί μας να δημιουργηθούν διάφορα συναισθήματα, απορίες και αντιδράσεις. Πώς αντιμετωπίζουμε μία τέτοια περίπτωση;

Αρχικά, είναι σημαντικό να θυμόμαστε πως ακόμη και στους ενήλικες οι αντιδράσεις στην συναναστροφή με άτομα με κάποια αναπηρία εξαρτώνται από την μορφή της αναπηρίας, την παιδεία του καθένα, την ενημέρωση και ευαισθητοποίησή του σε τέτοιου είδους ζητήματα. Συνεπώς, η ενημέρωση των παιδιών μας σχετικά με αυτό το θέμα είναι ζωτικής σημασίας. Η ενημέρωση αυτή μπορεί να γίνει μέσω της παιδικής λογοτεχνίας με σχετικά βιβλία, μέσω βίντεο που πραγματεύονται αυτό το θέμα και στη συνέχεια, η συζήτηση του ενήλικα με το παιδί για τα νέα ερεθίσματα.

Τι είδε; Τι του έκανε εντύπωση; Πώς αισθάνονται αυτοί οι άνθρωποι και πώς αισθάνεται το ίδιο; Μπορεί να βοηθήσει με κάποιο τρόπο;

Η ειλικρινής συζήτηση και απάντηση ερωτήσεων θα βοηθήσει το παιδί να γνωρίσει το διαφορετικό, να το κατανοήσει και να εξοικειωθεί να ευαισθητοποιηθεί. Ως αποτέλεσμα, η συναναστροφή του με κάποιο άτομο με αναπηρία δεν θα του προκαλέσει κάποιο δυσάρεστο συναίσθημα ή αντίδραση. Όπως είναι γνωστό, οι άνθρωποι τείνουμε να αντιδρούμε άσχημα σε κάτι άγνωστο από φόβο ή ανασφάλεια.

Σε συνέχεια των παραπάνω, ένας τρόπος που βοηθά τα παιδιά να έχουν θετική στάση απέναντι στους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες είναι η συναναστροφή τους μαζί τους. Όταν ο ενήλικας δεν αποφεύγει την επαφή του παιδιού του με ΑμεΑ, φοβούμενος κάποιες «άβολες» ερωτήσεις από την πλευρά του παιδιού, τότε το βοηθάει να αναπτύξει την ενσυναίσθησή του, να κατανοεί και να αποδέχεται το διαφορετικό.

Τέλος, εξίσου σημαντικό είναι να θυμόμαστε πως η δική μας συμπεριφορά αποτελεί πρότυπο για τα παιδιά μας. Ψάχνοντας μάταια για μια θέση πάρκινγκ, εάν απορρίψουμε μία θέση ΑμεΑ ή δεν εμποδίσουμε κάποια ράμπα, μαθαίνει στο παιδί μας σεβασμό. Επίσης, η παραχώρηση της θέσης μας στα Μ.Μ.Μ. σε κάποιο άνθρωπο που το χρειάζεται, όσο κι αν αισθανόμαστε εμείς άνετα σε αυτή τη θέση και γενικότερα η παροχή διευκόλυνσης και βοήθειας σε όποιο άνθρωπο το επιθυμεί, αποτελεί μάθημα για το παιδί μας των ίσων δικαιωμάτων στη ζωή για όλους τους ανθρώπους.

Βιβλιογραφία:

Βούγιας, Β. (2020). Εκπαίδευση ΑμεΑ: Η εκπαίδευση της...ενσυναίσθησης και η αποδοχή των ατόμων με αναπηρίες.

Ανακτήθηκε από: <https://www.especial.gr/ekpaidefsi-amea-i-ekpaidefsi-tis-ensunaisthis-kai-i-apodoxi-twn-atomwn-me-anapiries/>

Γεωργαλά, Ε. (2021). Η ευαισθητοποίηση των παιδιών προσχολικής ηλικίας απέναντι στα άτομα με αναπηρίες. Στάσεις και αντιλήψεις νηπιαγωγών.

<https://amitos.library.uop.gr/xmlui/handle/123456789/6120>

Πουλίδας, Α. (2015). Η αντιμετώπιση των ΑΜΕΑ στη σύγχρονη κοινωνία.

<http://nestor.teipel.gr/xmlui/handle/123456789/12707>

Χαρούμενου (Zoi Charoumenou) Ζ., & Σούλης (Spyridon-Georgios Soulis) Σ.-Γ. (2014). ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΕ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ. *Ερευνώντας τον κόσμο του παιδιού*, 13, 543–551. <https://doi.org/10.12681/icw.18006>